

annagabriella.blogg.se

Organiserade verksamheter

Publicerad 2012-09-13 19:57:00 i [Allmänt](#),

Nu i efterhand får jag också höra om trafficking i Egypten...

Om organiserade kriminella verksamheter... Hur kan det komma sig att polisen där inte hjälpte mig, utan dikterade vad jag skulle säga? Varför går polisen på Gotland ut med falska uppgifter om att jag tömt mitt konto när det inte ens är sant (de orkade helt enkelt inte bry sig om), ytterligare bortförklarade de för mamma varför Interpol inte blivit kontaktad. De hade skickat bild och så och gjort sitt jobb så det låg säkert och skräpade någonstans hos Rikskrim.

Varför ljuger mitt hotell för ambassaden och vad var kopplongen mellan Salem och dem?

Varför säger man att jag låg vid poolen hela dagarna när jag knappt var vid poolen? Jag har också fått höra att man inte utfärdar Visum i Tour, ändå fick jag det (trots att jag inte ens velat ha det) för 225 egyptiska pund. Jag tänker ta reda på vad det är som är fel, varför någon i min närhet läcker ut falska uppgifter om mig och varför dessa tre män utsatte mig för extremt hög musik, sa till mig att jag inte fick dricka eller röka, att jag skulle vara hedrad över att få vistas på caféerna och varför jag hölls i en lägenhet efter att jag inte kommit hem.

Någonting har hänt, vad vet jag inte, men inget stämmer. Jag tror inte det var meningen att jag skulle komma hem till Sverige. För vissa människor har gjort sitt allra yttersta för att få det att se ut som att jag planerat på att dra utan att komma hem igen. Vilket är LÖGN!

Jag hade aldrig i hela mitt liv fått för mig att bli muslim och bära nikab, trots att jag respekterar deras religion så är det absolut inte JAG.

[Kommentarer \(0\)](#)

[Sök](#)

Senaste inläggen

- [Organiserade verksamheter](#)
- [Mötet med mamma och syster](#)
- [Min resa hem](#)
- [Resan hem bokas om](#)
- [Toalettpapper, CNN news, Mat, Dusch, Tvättmaskin, Säng, Kudde!](#)
- [Som skänkt från ovan](#)
- [Do you believe in God?](#)
- [Vi skall fixa ett visum åt dig](#)
- [Torsdagen i nya lägenheten](#)
- [Onsdag, här är nycklarna till din temporära lägenhet.](#)
- [Jaha, nudå?](#)
- [Åka hem, hurdå?](#)
- ["Sista" Dagen](#)
- [Dag 6, Lördag](#)
- [Kvällen, Fredag, Dag 5](#)
- [Dagen: Fredag, Dag 5](#)
- [Torsdag, Dag 4](#)
- [Onsdag, Dag 3](#)
- [Innan resan](#)
- [Välkommen till min nya blogg!](#)

Kategorier

[Allmänt](#)

[September 2012](#)

[Prenumerera och dela](#)

[via RSS](#)

Mötet med mamma och syster

Publicerad 2012-09-13 19:46:13 i [Allmänt](#),

Jag träffade mamma och syster och känslorna var många, jag var så stressad så jag knappt kunde låta bli att skaka.

Mamma och syster undrade varför jag inte visade några känslor, syster sa att jag bettedde mig psykopatiskt.

(vilket nog var rätt sätt att beskriva hur jag bettedde mig)...

Jag var paranoid även mot min egen familj och hade svårt att sova.

Dagen efter är inte bättre. Vi äter, syster är i skolan och pluggar och sedan tar vi båten hem till Gotland.

Hemma på Gotland mår jag skitdåligt i 2 dagar. Jag bryter ihop, gråter, läser tidningar och forum.

Jag pratar med tidningar för att jag tror att jag måste göra det just då. Hur kan en person någonsin veta rätt eller fel tillfälle att ta det?

Jag var helt 100% om att det var nödvändigt för att kunna få ut ett förlåt för att jag beskyllde det som hänt på mig själv. Men efter att ha samtalat med mammas sambo som är psykolog och mamma som är sjuksköterska så inser jag att jag blev utsatt för så mycket stress av dessa människor, även människorna på hotellet så det nästan var som hjärntvätt. Jag gick med på att låtas mig dras hit och dit, jag trodde att jag var i ett välbeskyddat område eftersom personen som rekommenderat Sharm el Sheikh till mig sa att lokalbefolkningen knappt fick höja rösten åt en turist, att jag var trygg som kvinna eftersom det finns så mycket säkerhet och så många poliser. Men människan i fråga hade ju varit i Sharm innan revolutionen, hade ingen aning om hur det såg ut i Sharm just i år.

[Kommentarer \(0\)](#)

Min resa hem

Publicerad 2012-09-13 19:38:17 i [Allmänt](#),

Söndagen åker jag hem.

Jag flyger från Sharm i ett bekvämt flygplan till det eviga kaoset, flygplatsen i Kairo.

Jag går igenom säkerhetskontroll efter säkerhetskontroll och efter att ha kommit fram till avkomsthallen hamnar jag mitt i en muslimsk folkmassa som skall med flyget till Casablanca. Det står Köpenhamn på gaten men säkerhetsvakterna berättar att det faktiskt blev Casablanca först.

Folk var som djur när de knuffade sig fram och folk glodde på mig, ensam liten tjej i

linne med hondjävul på bröstet. karlar frustade som om det vore självaste anti-christ som var där...

Jag träffade på en svensk kvinna som pratade arabiska och både i Sharm, hon förklarade för mig hur det brukar gå till på flygplatsen i Kairo och vilket kaos det kan bli.

Till slut får vi byta gate och vi blir körda med buss till flygplanet. Med hjärtat i halsgropen, hyperstressad över att behöva flyga, efter resan jag haft och efter att ha blivit nästan nedtrampad av en häktad folkmassa så klev jag på planet.

Jag satte mig ned i min flygstol och resan började. Barn skrek halsen av sig, 2 svenskar satt bredvid mig och kunde inte slita ögonen från sina laptops.

Jag försökte sova men det var omöjligt, jag var på helspänn, under hela flygresan, jag var livrädd över att planet skulle störta, och barnens skrik stressade mig ytterligare.

Flyget var flera timmar försenat och jag var rädd över att ha missat min flight i Köpenhamn (vilket jag också gjorde).

Tack gode gud! Vi kom fram till slut, jag slängde mig ur planet och ville tända en cigg.

Gick icke, jag var tvungen att ta mig igenom hela flygplatsen, gå ut, röka 2 cigg på rad och sedan in igen.

Jag pratade med informationen på Egyptair och de sa att jag minsann missat mitt flyg men att de kunde få med mig på ett flyg om jag sprang till gaten, jag sa att jag skulle springa fortare än fortast och det gjorde jag också.

Jag hann med flyget trots att jag i all stress först sprang till fel gate, och väl inne på ett trevligt SAS plan kunde jag andas ut... Inget kunde bli värre, nu var jag snart hemma!

[Kommentarer \(0\)](#)

Resan hem bokas om

Publicerad 2012-09-13 19:28:58 i [Allmänt](#),

Jag hade tur och fick hjälp att boka om min hembiljett utan extra kostnader.

Hemresan skulle påbörjats tidigt på fredagsmorgonen men när vi kommer fram till flygplatsen har Egyptair strejk och flygen var framskjutna några timmar, inget mer med det, modet sjönk och jag var tvungen att ringa min mamma för att tala om att jag antingen var försenad eller fick komma en annan dag. Vi åkte till deras kontor och fick uppgifter om att jag kunde få åka hem på söndagen istället. Ungefär samma tider, biljetten bokades om och jag och min vän åkte hem, han lämnade mig ensam ett tag, drog hem till sitt och kom tillbaka efter några timmar. Vi skulle tillbaka till den mysiga restaurangen vi besökt vid ett tidigare tillfälle. Enligt muslimsk lag fick man inte sälja vin på stället men man fick köpa med sig eget och sitta och dricka.

Där satt vi och jag var ledsen, i början blev han nästan arg på mig: "Du ska ju få åka hem!"

Men jag sa att jag helst av allt redan hade velat vara hemma.

Han hade tagit med mig ut på en fiskebåt med en beduinman han kände, vi hade fiskat i timmar men inte fått napp.

Fick ändå se en otrolig solnedgång över bergen, det fantastiska landskapet och

känslan av att vara nästan som ett med Röda Havet är obeskrivlig! Vi hade också gått på museum och besökt hans väns restaurang både i Nabq och vid stranden i Naama Bay. Hans vän och hans flickvän var otroliga människor som erbjöd mig ett jobb i en av restaurangerna med boende, 2000 egyptiska pund i månaden+ dricks om jag fick för mig att stanna.

Min vän förklarade att det gick att ordna ett annat visum än det jag ursprungligen fått, men

efter all stress var jag paranoid och ibland lite rädd. Jag ville hem.

Jag hade under veckan som passerat fått bilder i huvudet av en knäckt mamma, syster. Jag var rädd att någon inte skulle klara av trycket och kanske ta sitt liv.

Att få höra av mamma att media/ UD/ Polis/ Vänner/ Främlingar... Ja, att så många hade varit engagerade fick mig att tappa modet. Vad var det jag skulle komma hem till?

Skulle det gå från min superstressiga sommar, till min superstressiga semester, till min superstressiga nya vardag med glåpord, mediapådrag, frågor från alla.

Jag visste inte vad eller om jag någonsin skulle kunna berätta sanningen, den jag skriver nu...

Förrän jag kom hem till min mamma och hon berättade för mig att polisen sagt att jag tömt mitt konto (vilket jag inte gjorde och vilket jag har bankpapper som bevisar), att hotellet nekade för Svenska ambassaden i Kairo att jag någonsin varit incheckat (kopia på mailkorrespondens finns), eller att polisen inte skötte sitt jobb med Interpol? Att folk läcker ut falska uppgifter och att folk som egentligen inte har med saken att göra yttrar sig...

Men det kommer vi till sen...

[Kommentarer \(0\)](#)

Toalettpapper, CNN news, Mat, Dusch, Tvättmaskin, Säng, Kudde!

Publicerad 2012-09-13 18:39:59 i [Allmänt](#),

Helt plöstligt kunde jag börja känna mig själv som människa igen.

Han berättade för mig om den politiska situationen i mellanöstern men också om konflikten mellan beduinerna och egyptierna.

Jag frågade honom vad han ville ha i gengäld, skulle jag ge honom pengar?

"- Just give me a smile, one day maybe you might help me in some kind," pengar var inget för honom.

Jag hade svårt att från början förstå att vissa människor faktiskt är solidariska och humanitära.

För första gången på länge fick jag åtnjuta civilisationens bekvämligheter, såsom toalettpapper, en klok dusch, en klok säng, en människa att prata med som lät mig röka, prata... Som lät mig andas.

Efter någon dag frågade han mig om jag pratat med min mamma på dagen jag svarade att jag inte hade gjort det.

Vi satt på en liten restaurang och åt, drack vin. "-Call her now", uppmanade han mig och jag gjorde det.

Kontakten med mamma ökade markant vid det här laget, han såg till att jag kunde kontakta henne och han höll mig borta från kaoset i Naama Bay, epicentrat av nattklubbar och restauranger. Istället visade han mig stranden, sköna caféer och en trevlig restaurang...

[Kommentarer \(3\)](#)

Som skänkt från ovan

Publicerad 2012-09-13 18:23:26 i [Allmänt](#),

Två män gick förbi parkbänken och såg hur jag grät, den ena kommer fram och frågar om han får lov att hjälpa mig, man ser på honom att han är märkesklädd och har pengar, någon som förmodligen inte skulle vilja ha någonting av mig, jag hade inget att förlora.

Jag snyftade fram att jag inte hade någonstans att ta vägen, att mannen som skulle hjälpa mig komma hem inte dykt upp.

Jag gick med de båda männen, den ena hyperglad och pladdrig, de hade varit ute för att fira av honom eftersom han skulle åka hem till Milano där han bodde.

Jag kände mig trygg för dessa människor verkade världsvana och inte djupt religösa idioter som skulle förnedra mig.

"- You must be hungry, we'll go to McDonald's!" sa den egyptiske mannen.

Helt plöstligt kom Aftonbladetreportern fram igen och ryckte i min arm.

"-Dra!" skrek jag på svenska.

Vi gick vidare och de frågade mig vem mannen var,

"-I have no idea", sa jag, trött, arg och hungrig.

Vi åker till Mc Donald's och den ena mannen utbrister att vi minsann måste ha vin, så vin köps och cigaretter och så åker vi till den ena mannens lägenhet. Han förklarar att han hyr ut den till turister men att jag kan få bo där tills jag hittar min vän eller bestämmer mig för vad jag ska göra.

Första gången under hela min resa fick jag dricka vin, prata med män som jämlike och skratta, precis som hemma. Jag var lite lättad.

Jag somnade i det ena rummet och dagen efter när jag vaknade var jag ensam i lägenheten.

Killen kom efter ett tag och förklarade att han tagit farväl av sin vn och varit på stranden och att han också var otroligt bakis. Han och jag åt frukost och lärde känna varandra lite grann. Jag släppte inte mycket på min historia, jag var rädd för att jag inte skulle kunna komma ut från landet och jag berättade att jag var tvungen att hitta min "kille"...

Han åkte iväg med mig i bilen och köpte påfyllning till min mobil, han gav mig en nyckel till lägenheten och sa att jag fick se på tv, använda air condition och tvätta kläder, men att bara ha i åtanke att det är väldigt dyrt.

Äntligen någon som förstod vikten av att få äta, sova och tvätta kläder. Jag hade knappt fått göra något utav de sakerna i mitt "fängelse".

[Kommentarer \(0\)](#)

Do you believe in God?

Publicerad 2012-09-13 18:04:00 i [Allmänt](#),

Efter att mannen lämnat berättar polismästaren att mamma varit väldigt orolig och att jag måste följa med polsmännen in i ett förhörssrum. Min packning fick jag inte ta med mig.

Jag blir rädd över att de ska lägga knark i mitt bagage och med vetskap om att Salem är vän med polisstyrkan i Sharm berättade jag om vår kärlekshistoria (som inte handlade om kärlek, utan om rädsla, fast det var inget jag ens tänkte ge en tillstymmelse till)...

När jag berättat klart började en av polismännen diktera vad jag skulle skriva. I min redogörelse var jag tvungen att skriva att jag stormtrivdes, att ingen kidnappat mig och att jag bara ville stanna i Egypten för att gifta mig med Salem. De läste igenom min berättelse och godkände slutligen den.

Passnummer, datum, namn, address, födelsedatum, telefonnummer. Allt stod med, så fick jag signera den.

efter att jag signerat pappret kollade polismannen på mina bröst och frågade om min tatuering.

"-It's a shedevil", svarade jag. "But I do not believe in the devil"...

"-You don't?! Do you believe in God?"

"-I am born and raised catholic but I lost my faith for some time, but I think I believe", sa jag.

Ena mannen skakade på huvudet och gjorde klart för mig att nu fick jag gå, jag var fri att hitta min Salem. Precis innan jag gick ut sa den korte polismannen högt och tydligt på engelska: "-I would like to fuck that".

Jag tog mina väskor, med ingen känsla av mänskligt värde kvar, utan pengar på varken mobil eller någonstans att ta vägen för att leta rätt på Salem eller hitta någon som kanske skulle kunnat veta vart han var.

Jag rör mig nedåt den restaurangtåta gatan och där, out of nowhere hoppar en reporter fram.

Han förklarade att han var från Aftonbladet. Först är jag förvirrad, jag hör hur kameran knäpper frenetiskt och så börjar frågorna hagla.

Jag körde samma historia som jag kört för Expressen, efter ett tag fick jag nog och snäste.

"-Jag har redan pratat med en reporter, låt mig va ifred!!!"

så vände jag på klacken och nästan sprang tillbaka till Hard Rock Café.

Jag skramlade fram 13 egyptiska pund och tänkte att om jag sitter på caféet mitt emot kan jag se när Salem kommer, eller så ser han att jag sitter här så slipper jag fler frågor från polisen eller från beduinerna i området.

Jag satt på caféet tills det stängde, sedan gick jag till en parkbänk och satte mig.

Jag grät, jag hade blivit lurad. Jag var 100% säker på att jag var tvungen att vara kvar som laglös och att jag skulle tvingas till prostitution.

[Kommentarer \(2\)](#)

Vi skall fixa ett visum åt dig

Publicerad 2012-09-13 17:44:44 i [Allmänt](#),

Jag fick spendera en natt i Tour med hans beduinvän, i vad de sa var hans systems hem.

Tidigt på morgonen mötte vi upp en man som körde oss till polisstationen i Tour, där fick jag skriva under en massa papper, att jag sökte visa i 1 år (utan arbete).

Jag fick en stämpel i mitt pass,

"-So, now you can stay here for one year, but you are not allowed to leave or to work".

Jag var apatisk vid detta tillfälle, jaha, kanske skulle jag få stanna här och gifta mig och bli muslim, vadfan visste jag.

Vi åkte hem till beduinens syster igen. Hon bjöd på mat, sedan åkte vi tillbaka till Sharm.

Jag hade betalat bussresan dit och hem oh 225 egyptiska pund för visumet så pengarna var påväg att ta slut.

Så fort vi kommer in i Sharm får militären syn på mitt ansikte och bussen stannar.

Vi står och väntar i ca 10 minuter så beduinen tar min mobil med det egyptiska numret och ringer Salem.

De samtalar ett tag och efter att de lagt på säger han: "-You must call your mother", "I will", sa jag. Bussen kör vidare till busshållsplatsen och när vi stigit av står en bil och väntar på oss.

Han kör oss till en avlägsen del, släpper av oss och beduinmannen ger honom pengar.

Väl inne i det lilla huset som vi släppts av vid så rings jag och mamma, hon är ifrån sig och jag är ifrån mig.

Jag är livrädd eftersom jag fått ett visum av polisen som inte "lät" mig lämna landet och jag säger till henne att jag vill stanna där. Att jag vill bo i Egypten, hon är förtvivlad men jag säger att allt är lugnt och att jag ringer upp henne snart igen.

Jag ringer Salem och han säger till mig att jag måste till Naama Bay för att visa mig i receptionen på hotellet och visa dem att jag har ett Visa som låter mig stanna kvar i Egypten.

Jag sätter mig i en taxi och åker iväg till Naama Bay,

väl där träffar jag på samma man som jag träffat dagen jag checkade ut.

Han bjöd mig på en kopp kaffe och vi började prata, samtidigt kommer en reporter från Expressen fram och säger att han gärna vill prata. Jag blir skitstressad och rädd.

Media, HÄR!? Nu gäller det att inte säga fel saker så jag inte blir dödad, så inget händer.

Jag förklarade att jag ville prata klart med hotellpersonalen vilket reportern accepterade.

Sedan kom den korta intervjun. Jag sa att jag var kär, ville stanna i Egypten för att jag ville gifta mig, jag sa att jag var ledsen över att jag inte hört av mig. inte fan tänkte jag sitta i ett hotell och berätta vad som hänt under den senaste tiden speciellt då Salem förklarat att han hade kontakter med Naama Bay.

Intervjun tog slut, myyyycket trevlig reporter men jag skulle vänta på salem utanför Hard Rock Café så jag gjorde det.

Timmarna gick, ingen Salem. Till slut satte sig en äldre herre bredvid mig och såg hur ledsen jag var, jag hade med mig min packning och allt.

"-Are you in trouble?" frågade han. Jag sa nej, jag väntar på någon som skall hjälpa mig att komma till en bostad sa jag bara.

Han försökte lugna mig och berätta om sig själv, ha en konversation. Said och Ahmad smög omkring i krokarna och höll ett öga på mig. De såg varken glada eller vänliga ut, förmodligen asförbannade över att jag brutit kontakten och inte låtit mig utnyttjas varken på pengar eller sexuellt, grattis.

Mannen gick in på Africashop och köpte en Cola och en påse Chips, vi satt kvar och pratade och han sa till mig att han kunde vänta kvar tills min vän dök upp. Men han dök aldrig upp.

Efter ett tag skickar Said & Ahmad polismän fram till parkbänken där jag satt, de sa att de måste ta mig till stationen för att kolla mina papper. Jag livrädd fann tröst över att den äldre mannen följde med, han diskuterade med polisen men också med polismästaren och sa till mig att det var lugnt, jag var i trygga händer. Och så gick han där ifrån.

[Kommentarer \(0\)](#)

Torsdagen i nya lägenheten

Publicerad 2012-09-13 17:23:53 i [Allmänt](#),

Jag satt i lägenheten hela dagen,

jag låg i sängen, Salem kom med bröd och ost och cigaretter.

Han hade också med sig några flaskor vatten och en Coca-Cola.

"- Don't open the door, you dont know what kind of people live here", sa han.

Jag följde hans råd, och jag hade fått ett egyptiskt kontantkort av honom också som var tvungen att sitta i mobilen hela tiden, vars nummer jag inte fick ge någon annan.

Bara han fick kontakta mig på numret.

Jag låg i sängen, sköt undan tankarna om mamma, grät över min pappa, grät över att livet var skit.

Jag vågade inte byta tv kanal utan låg och glodde på egyptiska musikfilmer hela dagen.

På kvällen kom Salem med en vän och vi drog iväg ett tag. Han tog med mig till Space igen, denna gången var vi kvar ett tag. Jag fick en drink, men Salem sprang iväg och jag fick stå kvar med hans vän.

Efter kanske 1 h förklarade Salem att han hade ont i huvudet och så körde han hem mig till min nya "bostad".

Där satte sig Salem och hans polare ner ett tag, snackade arabiska, rökte, drack lite Coca-Cola och sen drog dem. Salem förklarade för mig att han måste jobba. Jag var rädd över att bli lämnad ensam, men det blev jag. Tillbaka till sängen, tvn och tankarna.

[Kommentarer \(0\)](#)

Onsdag, här är nycklarna till din temporära lägenhet.

Publicerad 2012-09-13 17:13:23 i [Allmänt](#),

När Salem så småningom vaknade fick vi gå ner och äta frukost hos beduinerna.

Efter det körde han till ett annat ställe, han förklarade att det var hans stall.

Väl där var det samma gamla visa, jag fick sitta ner och titta på medans männen pratade, arbetade osv.

Jag fick en skål uppvärmd mat att äta och vi satt där hela dagen.

Salem tog hand om "sina" hästar och jag fick sitta och titta på.

"-Are you sure you don't want to ride", jag skakade på huvudet.

Efter ett tag är jag och Salem ensamma, han säger till mig att han behöver 2000 egyptiska pund för att kunna betala lägenheten där vi skulle bo tills vår lägenhet var klar.

Jag började nästan gråta igen (för det första ville jag absolut inte vara där), jag grät och sa att jag redan sagt till honom att jag inte hade mycket pengar kvar.

"-I only get money at night", sa han argt och förklarade att han var tvungen att lämna mig ensam för att lösa situationen och att en av arbetarna på stallet skulle komma tillbaka om ett tag och ta hand om mig.

Jag sa till honom att jag hellre ville vara helt själv. Att jag ville vänta själv, men han åkte bara iväg.

Jag, ensam, utan någonstans att ta vägen sätter mig ner och börjar bolma.

Efter ett tag hör jag en motorcykel och en av killarna jag träffat på innan är påväg tillbaka.

Han hoppar av motorcykeln och försöker prata med mig.

Fråga mig om min familj, vad jag gör hemma etc.

Till slut berättar han att han äger stallet, att det är hans hästar och att Salem äger marken, han skrattar och säger att så många dumma turister åker till Sharm och tror att de arabiska männen vill ha dem, men att så inte var fallet.

Jag hade lust att skrika att jag absolut inte åkt dit för att träffa en man, att jag absolut ville hem... Jag var livrädd.

Call Salem halvskrek jag och han ringde Salem, som låtit mig vänta med denna man i flera timmar utan att komma tillbaka, det var bäcksvart ute och vi var ensamma.

han bad mig hoppa på motorcykeln och sa att han skulle köra mig till Salem, jag vågade inte tro på honom

men gjorde det ändå, vad hade jag att förlora? Just då kändes det som om jag förlorat allt.

Snabbt genom en ökenremsa kör han mig,

ända tills vi kommer fram till en väg, där står Salems bil, "-Good Luck", säger han till mig och jag springer iväg till bilen.

Där är hans 2 beduinpolare från natten innan och Salem, han bryr sig inte ens om att jag finns och han kör till ett Ställe som heter Delta Sharm.

Väl på Delta Sharm hoppar han ur bilen och lämnar mig med sina beduinpolare. Den större sitter och glor på mina bröst, medans mannen i framsätet inte säger mycket.

"-Do you smoke haschish?" frågar han mig och jag säger nej.

Till slut hoppar han ur bilen och kommer tillbaka med en Coca Cola och lite godis som han ger mig.

"-Eat", säger han, jag äter under tystnad och undrar vart Salem tagit vägen.

Han hade ju räddat mig från idioterna i Sharm från början, eller? Kunde jag lite på mannen. Ja, jag hade ju ingen annan att lita på eftersom Salem var god vän med poliserna i området, han var mitt säkra kort.

Han kommer tillbaka till bilen och kör mig till ett bostadsområde.

Han öppnar dörren till en liten etta och säger att det är där jag får bo. Han drar och lämnar mig ensam i lägenheten och jag börjar packa upp mina saker. Arg, ledsen, frustrerad. Varför drog han bara? Vad vill han mig egentligen, när skall jag få låna en telefon?

[Kommentarer \(0\)](#)

Jaha, nudå?

Publicerad 2012-09-13 16:52:01 i [Allmänt](#),

Efter att ha suttit där i flera timmar och efter att ha insett att det bara var att vara medgörlig åker vi iväg från Nabq, Salem släpper av sina beduinpolare och kör en bra bit.

Vi kommer till en lägenhet där en saudiarabisk herre och 2 ryska kvinnor håller hus. Han frågar mig om jag vill ha thé och jag nickar, kvinnorna gör iordning thé åt oss tre och lämnar sedan rummet.

Salem förklarar att de bara är billiga ryska kvinnor men att vi tre kunde sitta och prata ifred.

Salem får en nyckel utav mannen och vi börjar röra på oss, några hundra meter från lägenheten fanns en annan lägenhetsbyggnad och där gick vi in.

Lägenheten var tom och Salem förklarade för mig att det var där vi skulle bo, han skulle göra iordning lägenheten men det skulle ta tid, kanske en månad. Jag nickade, jag sa inte mycket.

När vi var klara med "lägenhetsvisningen" gav Salem mig nyckeln, "-Keep it safe", sa han och vi gick tillbaka till den saudiarabiska mannen i lägenheten, han kom ut och vi satte oss i bilen.

I bilen börjar han att konversera med mig och fråga mig vem jag var. Han frågade mig tom om han fick adda mig på Facebook och jag svarade ja, jag skrev mitt namn i hans mobil och han klev av efter en bit.

Salem blev skitförbannad på mig och undrade varför jag givit ut min facebook.

Jag svarade att han verkade trevlig.

"- Now you are like a dirty russian woman in his eyes, you don't know how men work."

Jag på gränsen till tårar ber om ursäkt,

han kör vidare, tillbaka till de små husen som vi besök några dagar tidigare där hans "män" sopsorterade och hade sina kameler.

Han plockade ut filter från sin bil och sa att det var sovdags.

Jag sov inget alls den natten... Jag undrade när jag skulle få ringa min mamma, när jag skulle få komma hem eller om jag ens skulle få komma hem...

[Kommentarer \(0\)](#)

Åka hem, hurdå?

Publicerad 2012-09-13 16:31:00 i [Allmänt](#),

Jag vaknar runt kl 08.00, jag har resfeber och vägrar äta frukost. Jag vankar av och an, duschar, målar naglarna, jag hatar ju att flyga!

Tiden går och inte ett ord från Salem. Klockan hinner bli någonstans runt 12 när jag ringer Salem från hotelltelefonen, inga signaler går fram och det knackar på dörren nästan samtidigt som jag lägger på luren.

Jag öppnar dörren och där står en stor karl och säger att han tar min packning. Detta tyckte jag var skumt eftersom utcheckning enligt min bokningsbekräftelse inte skedde förrän 14.00.

Han bad mig gå ner till receptionen medans han tog mitt bagage åt ett annat håll, jag lydde den store mannen och åkte ned till receptionen. Där så möttes jag av en man som presenterade sig själv och sade att han ville att jag skulle fylla i en utvärdering om hotellet.

Sagt och gjort, mitt bagage kom och jag började bli nervös över att Salem inte dykt upp.

Jag gick ut och satte mig vid ett café mitt emot Africashop. Där satt jag och väntade i 1,5 h innan Salem dök upp.

En av hans vänner var med och han stuvade in mitt bagage i bagageluckan.

Han tog med mig hem till sin "mamma" men där var det mycket folk, hans "mamma", hans "pappa", bröder och annat löst folk. Jag vågade inte yttra mig i detta muslimska hem. Jaag märkte att min närvaro var föga välkommen.

Jag och Salem gick in i ett rum där hans bror låg och sov, vi snackade och han började visa mig ett fotoalbum.

Efter någon timme gick alla ut från huset och en man kom och knackade på dörren, han hade med sig mat.

"-Eat" sa Salem och vi åt fisk, ris och grönsaker. "We are going to eat like this every day, fresh food, no more restaurants", sa han.

Jag trodde att han skojade så det var inte mycket mer med det, jag var 100% säker att jag skulle bli avsläppt på flygplatsen för att kunna ta mig hem.

Efter maten åker vi iväg och plockar upp några av hans vänner.

Han kör till en avskild strand i Nabq och där sitter vi, jag i tystnad eftersom jag insåg att jag inte skulle få komma hem, klockan var redan 22 och de hade inga planer på att röra sig någonstans.

Lite visste jag då att jag redan hade missat mitt flyg, flyget hade avgått på natten till måndag kl 00.05...

[Kommentarer \(1\)](#)

"Sista" Dagen

Publicerad 2012-09-13 16:18:04 i [Allmänt](#),

Sista dagen hade kommit och jag ville få ut något utav den, jag skiter i frukosten och beger mig till

AfricaShop för att köpa cigg.

Påvägen tillbaka till Hotellet träffar jag på Salem,

"-Where were you last night?", jag förklarade att jag tröttnat på att vänta och dragit tillbaka till hotellet.

Han säger till mig att hoppa in i bilen och jag gör det. Vi åker till Nabq och där har han en kamel väntades på oss. Vi får rida runt på den och sedan tar vi en chai i ett

närliggande café.

Han tar mig till några små hyddor en bit ifrn Nabq där folk sorterar sopor. Han förklarar för mig att det är hans företag och att beduinerna tjänar pengar på att återvinna sopor, där fanns också kameler som brukades för turister och en åsna. Vi fick mat serverat och jag drack chai, han förklarade för mig att "Naama Bay" var hans "Camel" som han uttryckte det.

Vi stannade där i några timmar och sedan så åkte vi iväg för att kolla på ett stort ökenområde som han sade var hans, där skulle det minsann byggas.

Efter det tillbaka till Old Market, träffa på en av hans polare och sedan iväg till ett diskotek kallat Space,

jag ville inte vara kvar för jag ville hem till hotellet. Han kör mig och släpper av mig en bra bit ifrån hotellet och säger att jag måste gå.

Promenaden dit var ett helvete, folk skulle fortsatt dra i en och skrika saker efter en. När jag inte svarade blev jag kallad för "-Fucking russian woman".

Jag gick hem och packade klart alla mina saker, Salem skulle hjälpa mig att ta mig till flygplatsen dagen efter.

[Kommentarer \(0\)](#)

Dag 6, Lördag

Publicerad 2012-09-13 16:08:37 i [Allmänt](#),

Lördagen vaknar jag och mår inte alls bra av allt som händer runt omkring. Jag känner mig nästan smått paranoid där jag ligger i mitt hotellrum, jag ligger kvar i min säng och röker som en bortsbindare, Salem skulle plocka upp mig på kvällen.

Jag fördrev mestadelen av dagen på hotellrummet. Jag tänkte på allt som hände runtomkring mig. På tisdagen hade jag skrivit ett brev hem till mamma och hennes sambo men när jag skulle skicka iväg de hade de inga frimärken i receptionen, inte heller i den lilla affären i hotellet.

Jag ringde roomservice efter cigaretter och killen snäser att visst han får springa iväg och köpa i kiosken.

Efter 40 minuter kommer han upp med cigaretterna på rummet.

"-Please have the exact amount, I have no change", sade han.

Jag förklarade att jag växlat in alla mina kontanter till 50 pundsedlar och att jag inte hade bara 25 pund, men jag sa till honom att han kunde få behålla växeln, jag skrattade och sa att jag var i desperat behov av nikotin. Men han skrattade inte utan sa att han skulle komma tillbaka med växel.

det gjorde han också kort därefter.

Jag fick ett samtal av Salem där han sa att vi kunde träffas vid ett litet café utanför hotellet, ett italienskt sådant. Jag duschade snabbt och gick dit, beställde en espresso och väntade... Beställde en espresso till... Väntade...

Ingen Salem kom så jag bestämde mig för att gå upp och sova, jag tänkte inte stöta på varken Ahmad, Said eller någon igen. Jag var fylld av förakt.

Jag löste sudokun i vad som verkade 2 timmar, jag ville inte se på tv och jag hade varit dum nog att inte ha med mig varken böcker eller tidningar. Hotellpersonalen var relativt kylig emot mig så jag ville inte besvära dem.

Jag tänkte att de förmodligen var förbannade på mig eftersom jag inte spenderade

mycket pengar, men hey, jag hade ju en begränsad budget...

Så, jag somnade, besviken över hur dagen förlöpt och att jag slösat bort en värdefull dag på ett semesterparadis genom att begrunda situationen.

[Kommentarer \(0\)](#)

Kvällen, Fredag, Dag 5

Publicerad 2012-09-13 15:58:00 i [Allmänt](#),

På kvällen så träffar jag på Salem, han tar mig till Old Market, där vi träffar en av hans vänner.

Hans vän förklarar för mig att Salem äger många företag i området, Salem rättar honom snabbt och säger, "Yes, yes, I have a lot of camels."

Jag är förvirrad och fattar inte riktigt vad som menas med det hela men hans vän säger iallafall att han kan hjälpa mig att fixa ett visum i Egypten om jag ville. Jag var förvirrad och sa att, ja, det hade ju kanske kunnat vara vågot. Jag ville inte vara otrevlig på något sätt. Hans vän berättar också för mig om de saudiarabiska dansarna med stora kjolar. Han säger att de berättar en historia med sin dans, detta medan vi tittar på en sådan show.

Efter att ha suttit och tittat på showen och samtalat en stund så är det dags att gå säger Salem, han tar med mig hem till mitt hotell runt 23 tiden.

Jag kommer in och vakten tittar inte ens på mig när jag tar mig igenom säkerhetskontrollen,

jag går upp till mitt rum och tankarna snurrar runt i huvudet. Vad hände, vem var Salem? Hade han en massa företag?

Varför skulle jag vilja ha ett visum i Egypten? Jag låg länge och tänkte, tog någon lugnande tablett och löste sudoku, till slut slocknade jag.

[Kommentarer \(0\)](#)